

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Gregorio p[es]b[yte]ro [et] mar. Cap[itulum]. lxxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense decembris occurrentibus Fo. xv.

deo in corde percussit: et timens populum statim a fugit. Quam sacerdotes cum populo ciuitatis in eodem loco sepelierunt. x. kal. Januarii.

De sanctis viginti martyribus. Cap. lxviii.

Niginti martyres apud nicomediam passi sunt: quos omnes diocletiana persecutio grauissimis cruciatoz tormentis uno et eodem die martyres Christi fecit: et seroz nnero in celis collocauit. x. kal. Januarii: ut dicit ado.

De sancto Gerululo confessore. Cap. lxxv.

Sepi summe patientie et sanctitatis fuit: de quo gregorius. iii. dialo. cap. xv. scribit qd a prima etate usq; ad vite sue finem paralyticus iacebat in portico sancti clementis rome: nec tamen aliquando visus est vita tristitia aut perturbatione moueri. Nec quicquid ex elemosyna percipiebat: pauperibus erogabat. Et cum litteras ignozarer: liberos diuine scripture emerat: et religiosos hospitalitate recipiens eos sibi legi faciebat: qui ad extremam horam venies voce in celo psallentum emisit: corpore magno odore fragrante. Ad cuius tumbam rome apud sanctum petrum se pulcherrimacula duximus creberreme fuit. Quo uita in Christo. x. kal. Januarii.

De sancto Abdio propheta. Cap. lxxvi.

Abdias propheta: ut hebrei tradunt: repose Achab regis Israei et Josaphath regis Iuda prophetauit in Samaria. Hec enim hebreos fuisse dicitur ille vir: cuius vero: relicta confilio helicei liberata est a creditoribus oleo superabundante. Et fuit abdias de terra siche de agro Bethamar: quinquagenarius filius tertius cui pepercit helyas duobus primis cum suis quinquagensis igne celestis consumptis: qui reliquo obsequio regis helye discipulus factus est. Hic dum impissima sezabel viror Achab prophetas domini occideret: et centum prophetas in spelunca laterent: eos abdias panis: panem et aquam sibi quotidie deferens usq; ad mortem Achab: propter quod accepit gratiam prophetandi: cuius propheta dirigitur contra filios edom qui descendebant ab esau et filii Israei sive Jacob semper infestis fuerunt: eo qd ipsi esau filii sive Iudei gloriantur de pluribus preliis: in quibus filii Jacob pugnantes cum gentibus succubuerant: unde et propheta non gentium virtute: sed dei indignatione proper peccata populi factum esse.

uerat: promittens filios Iuda regnum eorum perpetuo duraturum. Qui etiam propheta tempore regis Israei queuit in Samaria: que postmodum Sabasten dicta est: ubi et sepultus est hec Iesus propheta et Iohannes baptista. Dies autem depositionis abdie a iudeis agitur. x. kalendas Januarii. Nec hieronymus et Iosephus ex voluminibus hebreorum.

De sancto Naum propheta. Cap. lxxvii.

Anum p

pheta hebreorum traditione de eius qd est in tribu Symeon ante aduentum regis assyriorum: qui x. tribus Israeli captiuatus fuisse dicitur. Nam et circa finem proprie sue predicti regis aduentum idem propheta nunciare videt: qui etiam predictis x. tribus captiuatis tempore Ezechie regis Iuda prophetavit: cuius variis contra iniurias inuenit. Nam cum Iudas propheta ipius viris subversionem predictam: et populo ad penitentiam conuersorem: de plausu sententiam reuocasset: videntes iniurias suissimam fuisse mentitum diuina in gratia misericordia grauioribus se criminibus implicarunt: proper quod dicitur propheta Iudicium dei contra ipsam ciuitatem affuturum prenunciat in eius propheta. Quod quidem nedium transmigratis x. tribus extitit consolatio: sed etiam reliqua Iuda: qui sub Ezechia rege ab eisdem assyriis impugnabantur. Num ex propheta naum prenuntiatione didicerunt eosdem a chaldeis fore capiendo sicut in ipsius libro legendibus apparuit. Qui etiam propheta in diebus prefati regis Iuda die. ix. kal. Januarii: queuit in pace in terra sua in qua et sepultus est. Nec hieronymus et Iosephus. Predicti duo prophetae ex numero. viii. prophetarum sunt: qui minores vocantur: qui in catalogo sanctorum veteris testamenti numerantur ecclesiastici. xliv.

De sancto Gregorio pbro et mar. Cap. lxxviii.

Gregorius martyr in ciuitate spoletanâ passus est temporibus diocletiani et maximi imperatorum sub dacco preside et tyranno. Qui cum de mandato imperatorum ipsam ciuitatem ingressus omnes ad sacrificia deorum compelleret: muncatur eidem gregorium presbyterum in eadem urbe christum cohere: et alij crucifixum predicare: nec non plurima simulachra deorum destruuisse. Qui missis. xx. milibus ipsum corporis hunc sibi presentari fecit: et cepit agere ut dicitur: quod incenderet: qui dum constauri animo

Liber

presidis minas ut blandicias derideret: iussit eum colaphis cedi: deinde ipsum nodosis fistibus in do: so flagellari: et post hec eundem volutatum supra ventrem similiter acris verberribus affligi: et dum hec omnia superaserit fecit eum preses i craticula alligari: et ignem subterponi. Sed dum sanctus gregorius orasset: ter remotus magnus factus est: qui tota concussit ciuitatem: et cecidit pars urbis que submerita dicitur: et oppressit. cccl. paganozum: ignis quo extinctus est: et sanctus ille sus permanit. Flacus vero et tyrcanus territi fugerunt. Sedato vero terremotus fecit eum flaccus ferro vincitum in carcere trudis: ubi angelo sibi apparente confortatus est. Sequenti die educitur de carcere ius su presidis immolare contempsens cardis ferris in genibus ceditur: deinde lampadibz circa latera insinuat. Et cum ad omnia immobilitis redderetur: mandauit flaccus tyrcano ut eum duceretur: ad decollandum ad amphitheatrum. Quem tyrcanus i mediu Amphitheatri duxit: ubi sancto orante angelus domini eidem apparuit: et ipsum ad celestia iunxit: quem aquilinus spatarius decollauit. Et de mandato tyrcani dimisso sunt fere plurime: ut corpus denarent: que corpus intactum custodientes adorabant. Flaccus vero eadem hora vemens interiora expirauit. Sed quedam matrona xpiana nomine abundantia. xxxv. aureis corpus martyris a tyrcano redemit: quod aromatibus conditum iuxta muros ciuitatis ad pontem lapideum et riuum qui sanguinarius dicitur: sepeluit. Pasus est autem die. ix. kalen. januarii.

De sanctis quadraginta virginibus
et martyribus. *Lap. lxxix.*

Vadragita sancte
virgines apud antiochiam syrie
martyrim passae sunt. Que sub
persecutione deciana p diuersa
tormenta et supplicia laniate
passionis coronam a domino per
cipere meruerunt. ix. kalendas januarii. Nec
in martyrologio adonis.

Explicit liber primus.

Secundus.

Incepit prologus libri secundi.

Secundus li-

ber presentis catalogi continet scd: quo rii festivitates occurserunt infra tempus in quo ecclesia representatur ipsius christi et ecclesie mutui consensus obligationem et matrimoniale contra tractionem: quod fuit ab incarnatione verbi usq ad baptismum domini. Et hoc tempus ecclesia designat a nativitate saluatoris usq ad septuagesimam: quando videlicet incarnationis et nativitatis dominice festum: necon acutus infantie: ut est circumcisio: magorum adoratio: purificatio: et in egyptum fugatio recoluntur. **T**unc autem tempus in tres partes subdivisum est. **P**rimo enim agitur de contumulo inter deum et populum iudeorum con tracto: pro quorum salute principaliter filius dei venit in mundum. dicens Matthaei. xv. Non sum missus nisi ad oves que perierunt domus israel. Et hoc tempus ecclesia representat a nativitate domini usq ad epiphanciam. In quo tempore ipse per humanitatem mundo editus mortis pastorisbus iudeorum per angelos nunciatur: et ab eis sibi notissimus nos in iudea de visitat. **S**ecundo agitur de eodem commercio: inter ipsum verbum et gentium populum confirmatio: a festo epiphanciam usq ad eius octauam inclusum. In quo tempore dei filii magis qui erat primitie gentium stella apparente reuelatur: et ab eisdem viri verus deus cum oblatione munificum adoratur. **T**ertio agitur de viro grege in unum oscile per ipsum matrimonium copulato: ab octaua epiphanciam usq ad septuagesimam: in quo tempore epistole pauli leguntur: in quibus apostolus christum pro salute iudeorum et gentium aduenisse probat: et virtus populus saluasse commemorat: et potissimum in epistola ad romanos. Ad hunc igitur temporis festa tractanda procedendum est.

Finis prologi.